

[Gert Petersen]

justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1525 af Gert Petersen, stillet 11. september 1981, Folketingstidende sp. 13610.

Gert Petersen (SF):

Justitsministeren har svaret hr. Riishøj på et næsten tilsvarende spørgsmål, hvor han udtrykte tilfredshed med, at sagen omkring Trigonrederiet nu synes at være kommet et skridt nærmere sin opklaring. Det glædede han sig over, og det glæder jeg mig da også over.

Men, hr. justitsminister, hvorfor ikke i 1981? Hvorfor er det ikke Lyngby politis skyld, at den sag er kommet nærmere sin opklaring? Hvorfor fandt den daværende justitsminister det i sin orden, at sagen dengang blev henlagt af rigsadvokaten? Synes den nuværende justitsminister også, at det var i orden? Vi andre kunne allerede dengang konstatere, at det udførte politiarbejde var sjusket og overfladisk.

Nu ved vi endnu mere, og billedet er ry-stende: hvorfor gik der 17 dage, før Lyngby politi afhørte Trigonfolkene? Nu ved vi, at man på rederiet benyttede denne pause til at brænde papirer. Hvorfor fandt politiet sig i, at Trigonfolkene nægtede at give oplysning om deres udenlandske mæglere og kontakter til rederierne Yucca Properties og Zeefeldt. Nu er det kommet frem, at Yucca var oprettet af en berygtet våbenhandler, og at Zeefeldtrederiet havde hovedkontor i Sydafrikas ambassade i Paris. Men dengang tog Lyngby politi Trigonfolkernes tavshed for gode varer. De ønskede ikke at udtale sig om deres udenlandske mæglere, og det var der jo ikke noget at gøre ved. Det var ræsonnementet i Lyngby. Hvorfor forskede Lyngby politi ikke i det ejendommelige forhold, at kontrakterne med Zeefeldtrederiet, et våbensmuglerrederi, kun var underskrevet af Trigonrederen på både Trigons og Zeefeldts vegne? Det vidste man. Man har set denne kontrakt. Hvorfor krævede man i det mindste ikke en fuldmagt fra Zeefeldt forelagt for politiet?

Det er utroligt, som Lyngby politi med politimester Søren Sørensen som chef har behandlet de mistænkte med fløjlschandsker i denne sag, og som han fik lov til at gøre det med anklagemyndighedens og den daværende justitsministers velsignelse. For mig ser det ud som et tilfælde af grov positiv særbe-

handling. I offentligheden bekræftes indtrykket af – hvis jeg må have lov til i det høje ting at nævne den onde ved navn – at fanden hytter sine. Sådan ville man ikke have behandlet en mistænkt fra socialgruppe 5. Sådan behandler man ikke unge, der griber til fortvivlelsens selvhjælp for at finde et sted at bo. Sådan behandlede hr. Søren Sørensen, politimesteren i Lyngby, så sandelig ikke de udlændinge, der mødte op hos ham, da han var chef for fremmedpolitiet. Men sådan behandlede Lyngby politi under hr. Søren Sørensen altså samfundets såkaldte støtter. Skal det gå upåtalet hen? Er den nuværende justitsminister enig i det svar, jeg i sin tid fik fra den forrige justitsminister, om, at justitsministeriet ikke har fundet anledning til at tilsidesætte rigsadvokatens afgørelse? Er vi, er retssamfundet, tjent med det?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Af helt indlysende grunde har jeg jo været afskåret fra at følge det tidligere forløb af Trigonsagen på nærmeste hold. Jeg har selvfølgelig haft lejlighed til at følge forhandlingerne i tinget og har som ved alle andre lejligheder i særlig grad lyttet, når hr. Gert Petersen har taget ordet. Men jeg har jo altså ikke haft lejlighed til at følge sagen på nærmeste hold. Allerede af den grund må jeg nøjes med at sige, at jeg finder det tilfredsstillende, at der nu er blevet indledt en efterforskning, som tilsyneladende har bragt sagen nærmere dens opklaring.

Når anklagemyndigheden i den tidligere fase ikke mente, at det var muligt at komme videre med sagen, skyldes det, at man dengang ikke anså beviserne for at være tilstrækkelige. I en politiefterforskning vil der altid indgå noget af et skøn over, på hvilket stadium man skal standse en undersøgelse, der ikke hidtil har givet resultater. Et sådant skøn vil jeg som justitsminister af mange grunde kun kritisere, hvis ganske særlige omstændigheder gør sig gældende, og det finder jeg ikke er tilfældet i denne sag. Selve det, at der efterfølgende er kommet nye oplysninger frem, kan naturligvis ikke bruges som grundlag for at kritisere den tidligere efterforskning. Det ville være bagklogskab. Det, der, synes jeg, er det helt afgørende, er, at undersøgelserne og efterforskningen er ført videre, og i dag er vi i en situation, hvor vi ikke ale-